

[V. Hauch.]

af arbejderne selv. Der er derfor ikke nogen som helst grund til at tro, at en fagforenings ledelse skulle give udtryk for et synspunkt, som er i konflikt med arbejderens synspunkt, for så ville de meget hurtigt blive fjernet fra deres tillidsposter.

Vi kan fra vor side ikke se noget som helst udemokratisk i loven, og da parterne, som jeg sagde før, ikke efter vor opfattelse har givet udtryk for utilfredshed med de gældende afstemningsregler, skal jeg tillade mig på mit partis vegne at anbefale, at man stemmer imod det kommunistiske forslag.

Poul Møller: På disse områder kan det i og for sig kun være rigsdagens opgave at lovgive mod parternes ønske, hvis der er uenighed mellem parterne. Det drejer sig om forhandlingsregler mellem vore to store organisationer, der skal forhandle sig tilrette under en konfliktsituation, og så længe disse parter er enige om forhandlingsreglerne, forekommer det i hvert fald mit parti rigtigst, at man følger denne enighed mellem hovedorganisationerne, at man ikke fra rigsdagens side optager problemer, som ikke ønskes optaget af lovgivningsmagten, hvad der vel kun kan vanskeliggøre de forhandlinger, der skal føres mellem hovedorganisationerne. Da der altså foreligger forhandlingsregler, vil mit parti ikke være med til at ændre disse regler. Vi anser dem iøvrigt ikke for udemokratiske, og jeg kan forsåvidt fuldtud slutte mig til de foregående ordførere. Vi vil ikke indlade os på at ændre dem, når ingen af parterne ønsker en sådan ændring af deres forhandlings- og afstemningsregler, og jeg skal derfor på mit partis vegne henstille, at man afviser det foreliggende lovforslag.

Rager: Det radikale venstre kan ikke medvirke til fremme af det af kommunisterne stillede lovforslag. Jeg skal ganske undlade at komme med selvstændige motiveringer, jeg kan henholde mig til det, de tre foregående talere har fremført; jeg er næsten 100 pct. enig med dem i det alt sammen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): Ministeren afviste lovforslaget med den begrundelse, at der gennem loven var opnået det, den tilsigtede: at hindre, at en forkastelse af forligsmandsforslaget kunne gennemføres, hvis en sådan forkastelse ikke havde almindelig tilslutning. Enten må ministeren ikke have set på de afstemningstal, der foreligger fra sidste omgang, eller også ser han bort fra kendsgerningerne. For

forholdet er netop det, at et flertal af de arbejdere, der deltog i afstemningen, og som skal arbejde under disse overenskomster, har afvist forslagene, fordi de var utilfredsstillende. Det er baggrunden for fremsættelsen af vort forslag til lov om ændring i loven om mægling i arbejdsstridigheder.

Jeg vil mene, at det ikke for den lovgivende forsamling, ej heller for parterne, alene er afgørende, om man kan sikre en formel vedtagelse af et forligsmandsforslag; afgørende må vel også være, om de forhold, hvorunder arbejderne kommer til at arbejde, er af en sådan beskaffenhed, at der bliver nogenlunde tilfredshed, og skal man se på resultatet af den sidste overenskomstafgørelse, så er der faktisk stor utilfredshed med den. Der er ikke alene givet udtryk for utilfredshed derved, at flertallet stemte nej, men også derved, at den ene arbejdsplads efter den anden, efterfulgt af fagforeningerne, har protesteret imod, at kommende overenskomsters skæbne afgøres på samme måde ved hjælp af mæglingslovens afstemningsregler, har bedt sig fritaget for sammenkædning og har bedt sig fritaget for de bestemmelser, der findes i §§ 10 og 11 om kvalificeret majoritet og opsupplering af stemmer. Det er det reelle i sagen. Der er ude blandt arbejderne stor utilfredshed med den måde, hvorpå overenskomstforslaget afgøres.

Derfor er der faktisk intet reelt grundlag for ministerens afvisning af vort forslag. Og der er praktisk talt fra de andre deltagere i debatten ikke fremkommet nogen synderlig argumentation til fordel for opretholdelsen af disse bestemmelser udover det, at man nu har dem, og at de har virket — siges der — tilfredsstillende, og at der ikke fra hovedorganisationernes side er fremsat noget ønske om ændring.

Det ærede medlem hr. Lindberg gjorde os den tjeneste at fortælle, at man kun en enkelt gang i en af De samvirkende Fagforbunds kompetente forsamlinger havde behandlet spørgsmålet, og da var der kun tre, der havde stemt imod opretholdelsen af de regler, der findes i mæglingsloven — som vi altså har stillet forslag om skal udgå. Er det nu udtryk for stillingen blandt arbejderne? Ja, såvidt jeg forstod det ærede medlem hr. Lindberg, også det ærede medlem hr. Poul Møller, mener man, at denne forsamling er udtryk for, hvad arbejderne mener og tænker om denne lovgivning og om overenskomsterne. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. V. Hauch, der sagde noget om, at de kompetente forsamlinger jo dog var udgæet af arbejderne kredser og